

Intencje mszalne: 27.05 - 02.06

Poniedziałek, 27 maj 2019

7⁰⁰ śp. Alina Zdanowicz

18⁰⁰ śp. Jan Arendt

18⁰⁰ śp. Zofia Kubka

Wtorek, 28 maj 2019

7⁰⁰ śp. Hanna Korzeniewska (30 dzień po pogrzebie)

18⁰⁰ śp. Stanisława(k) (3 rocz.)

18⁰⁰ O szczęśliwe rozwiązanie oraz opiekę Matki Bożej dla Alicji

Środa, 29 maj 2019 – św. Urszuli Ledóchowskiej

7⁰⁰ śp. Ewa i Zenon Wyżynkiewicz

18⁰⁰ Dziękczynna z okazji 1 rocz. urodzin Klary z prośbą o Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej

18⁰⁰ o Boże błogosławieństwo, dary Ducha Świętego, opiekę Matki Bożej dla Anny na czas zdawania egzaminów końcowych

Czwartek, 30 maj 2019

7⁰⁰ śp. Stefan Bieniasz

18⁰⁰ śp. Teresa Rewekant

Piątek, 31 maj 2019 - Święto Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny

7⁰⁰ śp. Czesław Skurski

18⁰⁰ Dziękczynna w 18 rocz. urodzin Magdy Dębowskiej

18⁰⁰ śp. Ryszard Olewnik (8 rocz.)

Sobota, 01 czerwiec 2019

7⁰⁰ śp. Hanna Korzeniewska

18⁰⁰ śp. Patryk Balama (7 rocz.)

18⁰⁰ śp. Mateusz Szydłowski (7 rocz.)

Niedziela, 02 czerwiec 2019 – Wniebowstąpienie Pańskie

8⁰⁰ Dziękczynna za dar kapłaństwa ks. Maksymiliana Ślizień

9³⁰ śp. Małgorzata Włodarczyk (7 rocz.), Helena

9³⁰ śp. ks. Jan Nowak (11 rocz.), Helena, Stanisław

11⁰⁰ o Boże błogosławieństwo dary Ducha Świętego i opiekę Matki Bożej dla Michaliny i Mateusza z okazji 10 rocz. ślubu

12³⁰ Żywy Różaniec

12³⁰ śp. Franciszek Wołpiuk (13 rocz.)

12³⁰ śp. Janina, Witold Fryde, Teresa, Tadeusz Wytrwał

18⁰⁰ śp. Stefan Bieniasz (30 dzień po pogrzebie)

Biuletyn Parafialny

Parafii p.w. bł. Doroty z Mąków

NR 37;VI Niedziela Wielkanocna - 26 Maj 2019

Czytania: Dz 15,1-29; Ps 67; Ap 21,10-23; J 14,23-29

Niech się nie lęka serce wasze...

W Ewangelii rzadko kiedy jest mowa o tchórzostwie. Wada to wstydliva i niełatwo o niej wspominać. Zarzucenie komuś tchórzostwa jest traktowane jako gest ubliżający, sprzeczny z miłością bliźniego. Kto wie, czy z tej właśnie racji Chrystus nie zrezygnował z mówienia wprost o tej poważnej chorobie ludzkiego ducha. Znał jednak doskonale groźbę tej słabości, wiedział, że jest to choroba zaraźliwa i wielokrotnie wzywał do jej przezwyciężenia, do odwagi. Słowa „nie bójcie się” występują w Ewangelii często, a w programie wychowawczym Mistrza z Nazaretu cnota odwagi zajmuje poczesne miejsce. Jezus chciał wychować ludzi gotowych do dawania świadectwa nawet w obliczu śmierci, a tego bez odwagi osiągnąć nie można.

Chrześcijanin powinien uważnie przeczytać Nowy Testament, starając się dostrzec liczne wezwania do odwagi oraz wszystkie konkretne wskazania dotyczące zdobywania tej cnoty. Odwaga bowiem stanowi istotny element każdej cnoty. Ona decyduje o wytrwałości i cierpliwości, ona też decyduje o podejmowaniu czynów na miarę wymagań ewangelicznych.

Zasadniczo odwaga jest potrzebna zarówno w sięganiu po wielkie wartości, jakie objawił Chrystus, jak i w zmaganiu ze złem zagrażającym człowiekowi na drodze wiodącej do tych wartości. Jezus w rozmowie z Apostołami kilka godzin przed męką wzywa do odwagi. „Niech się serce wasze nie lęka”. Sam wchodząc do ogrodu Getsemani przeżyje chwile grozy, trwogi, drżenia i smutku, ale przezwycięży tę godzinę słabości i odważnie wyjdzie naprzeciw ludziom, którzy przygotowali dla Niego cierpienie. Tym samym daje przykład, iż odwaga nie polega na tym, by się nigdy, nikogo i niczego nie lękać, lecz na tym, by umieć opanować lęk, by nie dać się sparaliżować bojaźni.

Chrześcijańska odwaga oparta jest na wierze, i jej wielkość jest proporcjonalna do mocy wiary. Odwaga jest łaską, jakiej Bóg udziela dojrzałemu chrześcijaninowi. Stanowi ona integralną część łaski

sakramentu bierzmowania, jest zawarta w sakramencie namaszczenia chorych, gdzie występuje w formie wytrwałości w cierpieniu, w sakramencie małżeństwa, pomagając w braniu odpowiedzialności za zbawienie współmałżonka i dzieci, oraz w sakramencie kapłaństwa, które jest wprost nastawione na prowadzenie innych w stronę ewangelicznego szczytu i na walkę ze złem istniejącym w świecie.

Odwaga należy dziś do zapomnianych wartości w chrześcijańskim świecie. Niewielu ludzi o nią zabiega, niewielu o nią prosi Boga. Rzadko kiedy mówi się o odwadze, a jeszcze rzadziej przedstawia zgubne skutki tchórzostwa, lęku, bojaźni. Uzdrawienie sytuacji wymaga dowartościowania odwagi tak w życiu indywidualnym każdego z nas, jak i w życiu społecznym.

Por. Ks. E. Staniek

Prymicje

W czasie święceń kapłańskich dzieje się coś zupełnie wyjątkowego. Katedra jest swoistą Górą Tabor, na której dokonuje się przemienienie. Oto do katedry wchodzi diakon (wprawdzie po pierwszych święceniach), a wychodzi ktoś zupełnie inny – kapłan, który może sprawować sakramenty święte.

Po uroczystościach związanych z przyjęciem sakramentu święceń każdy neoprezbiter (tak nazywa się nowo wyświęconego kapłana) otrzymuje urlop od swojego przełożonego, którym nie jest już rektor seminarium, bo ono się zakończyło, lecz biskup, któremu się ślubowało. Ten czas jest wyjątkowy, gdyż młody ksiądz przygotowuje się do sprawowania swojej pierwszej Mszy świętej, którą od początku do końca odprawia. Tę Prymicję celebrować się w swojej rodzinnej parafii, pośród wiernych, wśród których się żyło i wzrastało. To wyjątkowe wydarzenie także w życiu parafii, zarówno dla wiernych, jak i duchownych – ksiądz proboszcz ma wielką radość z faktu, że z jego wspólnoty parafialnej Pan Bóg powołał kogoś do służby w swojej winnicy.

Neoprezbiter przed Mszą świętą otrzymuje od swoich rodziców błogosławieństwo. Po błogosławieństwie w zwyczaju jest, że kapłan ubrany w szaty liturgiczne wyrusza w procesji ze swego domu do rodzinnej parafii, by celebrować Eucharystię. Neoprezbiter najczęściej idzie w tzw. wieńcu wykonanym z liści, który jest niesiony przez dziewice ubrane w białe suknie. To symbol czystości i niewinności oraz całkowitego oddania się Bogu na służbę. Procesja zmierza do świątyni, z oddali słychać dzwony witające przybywających.

Msza św. sprawowana jest jako dziękczynna za dar kapłaństwa, za rodziców, a na koniec Neoprezbiter udziela błogosławieństwa prymicyjnego. Po zakończeniu jest czas na wspólne świętowanie.

Ogłoszenia parafialne

1. Dziś dzień Mamy, dlatego wszystkim kochanym Mamom składamy nasze podziękowanie za ich miłość, poświęcenie i trud codzienny. Niech dobry Bóg wynagrodzi Wam i błogosławi, a zmarłym udzieli szczęścia wiecznego. Szczęść Boże.
2. Kończy się miesiąc maryjny. Ostatnie Nabożeństwa majowe codziennie pół godziny przed wieczorną Mszą świętą.
3. Od 1 czerwca rozpoczną się nabożeństwa czerwcowe ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa. Również codziennie pół godziny przed wieczorną Eucharystią.
4. Od dziś do środy trwają kwartalne dni modlitw o urodzaje.
5. W tym tygodniu będziemy przeżywać Pierwszą Sobotę Miesiąca. Zapraszamy na poranną Eucharystię o Najświętszej Maryi Pannie i na nabożeństwo wynagradzające Jej Niepokalanemu Sercu.
6. W przyszlą niedzielę obchodzimy uroczystość Wniebowstąpienia Pana Jezusa.
7. Za tydzień swoje spotkanie ma Żywy Różaniec i Akcja Katolicka.
8. Diecezja elbląska ma nowych księży, którzy wczoraj przyjęli święcenia. Warto przypomnieć, że nasze Seminarium Duchowne oczekuje na nowych kandydatów do kapłaństwa. Módlmy się za wszystkich kapłanów, aby byli wierni Chrystusowi i Jego Ewangelii i dobrze wypełnili dzieło posługiwania.
9. Festyn parafialny z racji Odpustu ku czci Błogosławionej Doroty odbędzie się w naszej parafii 16 czerwca – w niedzielę po uroczystej Eucharystii o godz. 12:30. Jak w zeszłym roku wiele atrakcji i konkurencji dla całej rodziny. Wspólnoty i osoby chętne zapraszamy do pomocy w organizacji festynu oraz zgłaszania ciekawych propozycji.
10. Poszukujemy jeszcze dwie osoby potrzebne do opieki podczas wyjazdu wakacyjnego dzieci.
11. W piątek po wieczornej Mszy św. spotkanie Kręgu Biblijnego.
12. W minionym tygodniu odeszli do wieczności:
śp. Irena Gnoińska – lat 66, z ul. Rawskiej, (pogrzeb w poniedziałek)